

تأثیر پیش‌دارو بر اوضاع گرددش خون بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر

نسرین حنفی* دکتر فضل... احمدی** ربابه معماریان*** دکتر محمد خانی****

The effect of premedication on hemodynamic state of patients experiencing coronary angiography

N.Hanifi† F.Ahmadi R.Memarian M.khani

*Abstract

Background: Invasive diagnostic procedures such as coronary angiography, in most cases, are accompanied by stress and anxiety in patients which in turn may affect the hemodynamic signs.

Objective: To determine the effect of premedication on hemodynamic parameters in patients under coronary angiography, who were hospitalized in heart and post-angio unit at shahid Beheshti heart center in Zanjan during the year 2003.

Methods: This was a quasi-experimental study in which 40 patients under angiography were selected and marked as premedication and control groups for the purpose of this research. Data collection tools were two forms used to record hemodynamic parameters during 8-12 hours and half an hour pre-, during and post- angiography and also a questionnaire to record demographic data.

In premedication group, patients were taken drugs including Diazepam, Chlorpheniramine, Metoclopramide and Hydrocortisone. In control group, patients were taken only routine nursing cares. In both groups, hemodynamic parameters were measured during 8-12 hours and half an hour pre-, during and post- angiography. The data were analyzed statistically using SPSS.

Findings: There was no significant difference between control and premedication hemodynamic parameters (systolic and diastolic blood pressure, pulse rate, respiratory rate, L.V.P pressure, end diastolic pressure, systolic and diastolic aorta pressure) ($p>0.05$).

Conclusion: There were no significant changes in hemodynamic signs between control and premedication groups.

Keywords: Prodrugs, Blood Circulation, Angiography, Coronary Vessels

* چکیده

زمینه: بررسی‌های تهاجمی از جمله آنژیوگرافی عروق کرونر یک تجربه تنش‌زا برای بیمار است که می‌تواند بر متغیرهای گرددش خون تأثیر داشته باشد.

هدف: مطالعه به منظور تعیین تأثیر پیش‌دارو بر علائم گرددش خون بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر انجام شد.

مواد و روش‌ها: در این کارآزمایی بالینی یک‌سوکور، ۴۰ بیمار تحت آنژیوگرافی عروق کرونر با توجه به شرایط و روش نمونه‌گیری در دسترس و به صورت تخصیص تصادفی در دو گروه شاهد و پیش‌دارو مطالعه شدند. ابزار جمع‌آوری اطلاعات شامل برگه اطلاعات دموگرافیک و اطلاعات مربوط به بیماری و برگه‌های ثبت متغیرهای گرددش خون در فواصل ۸ تا ۱۲ و نیم ساعت قبل، حین و پس از آنژیوگرافی بود. درگروه پیش‌دارو، بیماران داروهای معمول قبل از آنژیوگرافی شامل دیازیپام، کلرفنیرامین، پلازیل و هیدروکورتیزون را دریافت می‌کردند و گروه شاهد فقط مراقبت‌های معمول قبل از آنژیوگرافی را دریافت می‌کردند. داده‌ها با آزمون آماری تی مستقل تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، تعداد ضربان بینی، تعداد تنفس، فشار خون سیستولیک بطن چپ، فشار انتهای دیاستولیک بطن چپ، فشار سیستولیک و دیاستولیک آورت، از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری را بین دو گروه شاهد و پیش‌دارو نشان نداد.

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها پیشنهاد می‌شود جهت عدم تحمیل دارودارانی نابجا به همراه یک روش تشخیصی تهاجمی تا حد امکان قبل از آنژیوگرافی از پیش‌داروها (مگر در موارد خاص) استفاده نشود.

کلیدواژه‌ها: پیش‌داروها، گرددش خون، آنژیوگرافی، عروق کرونر

* کارشناس ارشد آموزش داخلی و جراحی پرستاری دانش‌آموخته دانشگاه تربیت مدرس

** دانشیار قلب و عروق دانشگاه علوم پزشکی زنجان

*** مریم آموزش پرستاری و عضو هیأت علمی دانشگاه تربیت مدرس

**** آدرس مکاتبه: زنجان، خیابان بروین اعتمادی، دانشکده پرستاری و مامایی

†Email : nasrinhanifi@yahoo.com

*** مقدمه :**

آنتی‌هیستامین مانند دیفن‌هیدرامین کلراید.^(۹) در صورتی که بیمار سابقه حساسیت به مواد حاچب داشته باشد، در بعضی منابع تزریق کورتیکواستروئیدها توصیه می‌شود.^(۱۰) با این وجود در هیچ یک از منابع به طور قطع استفاده از این داروها توصیه نشده است و استفاده از آنها را منوط به گرفتن شرح حال دقیق از بیمار دانسته‌اند، درحالی‌که در اغلب مراکز بدون گرفتن تاریخچه صحیح از بیماران همه بیماران تحت دارودرمانی پیش از آنژیوگرافی قرار می‌گیرند. پژوهشگران خود به تجربه دیده‌اند میزان اضطراب و وضعیت گردش خون بیمارانی که دارو دریافت می‌کنند با بیمارانی که دارو دریافت نمی‌کنند تفاوتی ندارد، لذا این مطالعه با هدف تعیین تأثیراستفاده از پیش‌دارو بر روی علائم گردش خون در بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر انجام شد.

*** مواد و روش‌ها :**

این کارآزمایی بالینی یک سوکور بر روی ۴۰ بیمار تحت آنژیوگرافی عروق کرونر (گروه شاهد و پیش‌دارو) انجام شد که از بین بیمارانی که در سال ۱۳۸۲ شهید بهشتی زنجان بستری شده بودند به صورت غیرتصادفی انتخاب شدند.

شرایط ورود به مطالعه عبارت بودند از:

- برای اولین بار تحت آنژیوگرافی عروق کرونر قرار گیرند.
- در فاصله سنی ۳۵ تا ۶۵ سال باشند.
- فقط تحت آنژیوگرافی عروق کرونر قرار گیرند و با کاتریزاسیون قلب راست همراه نباشد.
- قبل از انجام آنژیوگرافی، تحت سایر روش‌های تهاجمی مانند اکوکاردیوگرافی از راه مری قرار نگرفته باشند.

یکی از راه‌های تشخیصی بیماری‌های عروق کرونر آنژیوگرافی عروق کرونر است. آنژیوگرافی عروق کرونریک بررسی تهاجمی است که آنatomی این عروق را به طور صحیح بررسی می‌کند.^(۱)

طبق آخرین اطلاعات از انجمن قلب آمریکا بیش از ۲۱۰۰ آزمایشگاه کاتریزاسیون قلبی در ایالت متحده وجود دارد و سالانه در این کشور متحده یک میلیون بیمار تحت روش‌های تهاجمی تشخیصی قلب قرار می‌گیرند.^(۲)

با توجه به آمار بخش آنژیوگرافی بیمارستان شهید بهشتی زنجان در سال ۱۳۸۰، ۷۸۰ نفر و در سال ۱۳۸۱ حدود ۱۲۰۰ نفر تحت آنژیوگرافی عروق کرونر قرار گرفته‌اند که روند رو به رشد استفاده از این روش تشخیصی را نشان می‌دهد.

یکی از علل اضطراب برای اغلب بیماران، بستری شدن در بیمارستان است. زمانی که بیماران جهت کاتریزاسیون قلب بستری می‌شوند این اضطراب و درنتیجه فعالیت روانی و فیزیولوژیکی بدن افزایش می‌یابد.^(۳)

عوامل دخیل در سطح استرس بیماران عبارت‌اند از: تجربه قبلی فرد، درد، اضطراب، محیط ناآشنا و ترس.^(۴) روش‌های مختلفی برای مقابله با اضطراب وجود دارد، یکی از این روش‌ها استفاده از داروهای آرام‌بخش است.^(۵) پیش‌داروها اضطراب و ترس بیمار را برای جراحی و روش‌های تهاجمی کاهش می‌دهند. بنزودیازین‌ها و اپیوئیدها بیشترین داروهایی هستند که به عنوان پیش‌دارو استفاده می‌شوند، اما در نهایت انتخاب پیش‌دارو وابسته به نیاز بیمار است.^(۶)

قبل از آنژیوگرافی عروق کرونر نیز ممکن است پیش‌داروهای مختلفی تجویز شوند مانند مسکن جهت آرامش بیمار، آتروپین سولفات برای کمک به پیشگیری از برادیکاردی و واکنش‌های وازوواگال یا یک

برای گروه شاهد و سپس ۲۰ نفر برای گروه پیش‌دارو انتخاب شدند.

بیماران گروه شاهد مراقبت‌های معمول را دریافت می‌کردند و بیماران گروه پیش‌دارو، مراقبت‌های معمول را به همراه پیش‌داروهای تجویز شده توسط پزشک معالج مانند دیازپام، کلوفنیرامین و هیدروکورتیزون دریافت می‌کردند. علائم گردنخون پس از آنتیوگرافی (شامل فشار خون سیستولیک و دیاستولیک، تعداد ضربان نبض و تعداد تنفس) ^۴ بار به فواصل هر ۱۵ دقیقه در هر دو گروه، اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS و آزمون‌های آماری تی مستقل و مجدول کای تجزیه و تحلیل شد.

* یافته‌ها :

بیماران از نظر سن، جنس، شغل، تشخیص بیماری، سابقه بیماری قبلی، داروهای مصرفی و مصرف آرامبخش‌ها و سیگار در هر دو گروه یکسان بودند و اختلاف معنی‌دار آماری بین دو گروه مشاهده نشد.

مقایسه متغیرهای فشار خون سیستولیک، فشار خون دیاستولیک، تعداد ضربان نبض و تعداد تنفس ۸ تا ۱۲ نیم ساعت قبل از آنتیوگرافی و پس از آن با آزمون آماری تی مستقل، در بین دو گروه از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را نشان نداد(جدول شماره ۱).

مقایسه متغیرهای حین آنتیوگرافی فقط در فشار خون دیاستولیک (شاهد $80/75 \pm 8/77$ و پیش‌دارو $96/25 \pm 14/85$ میلی‌مترجیوه) از نظر آماری اختلاف معنی‌داری را نشان داد(جدول شماره ۲).

لازم به ذکر است که در طول مدت پژوهش هیچ کدام از نمونه‌ها تنگی نفس، درد قفسه صدری یا ضربان‌های نایجای بطنی و دهلیزی نداشتند.

- بیماری‌های دریچه‌ای قلب، شناخته شده توسط پزشک نداشته باشند.

برای گردآوری اطلاعات از سه برگه استفاده شد. یکی پرسش‌نامه اطلاعات دموگرافیک و اطلاعات مربوط به بیماری که شامل ده سؤال بود و در ابتدای پذیرش بیماران تکمیل می‌شد. دوم، برگه ثبت متغیرهای همودینامیک که ۸ تا ۱۲ ساعت قبل از انجام آنتیوگرافی و بدون هیچ مداخله‌ای اندازه‌گیری و ثبت می‌شد و در همان برگه بعد از انجام مداخله نیم ساعت قبل از رفتن به آنتیوگرافی متغیرهای همودینامیک اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. سوم، برگه ثبت متغیرهای همودینامیک در حین و بعد از آنتیوگرافی. جهت پایش علائم گردنخون و دیاستولیک، تعداد ضربان نبض، تعداد تنفس، فشار سیستولیک بطن چپ، فشار انتهای دیاستولیک بطن چپ، فشار سیستولیک آئورت، فشار دیاستولیک آئورت، ریتم قلب، اکستراسیستولهای قلبی، تنگی نفس و درد قفسه صدری نیز اندازه‌گیری و ثبت می‌شد.

برای سنجش اعتبار پرسش‌نامه و فهرست‌های وارسی از اعتبار محتوا استفاده شد. بدین ترتیب که پرسش‌نامه‌ها و فهرست‌های وارسی مقدماتی به ۱۶ نفر از اساتید و صاحب‌نظران در دانشگاه‌های علوم پزشکی تربیت مدرس، تهران، شهید بهشتی و زنجان ارائه و با راهنمایی‌های ارائه شده، اصلاحات لازم انجام شد. جهت پایایی فهرست‌های وارسی از روش پایایی ارزیاب‌ها استفاده شد که ضریب پایایی آن بالای ۹۵ درصد بود.

در این مطالعه افراد به طور تخصیص تصادفی در دو گروه قرار گرفتند. به منظور کنترل عوامل مخدوش کننده و پیشگیری از ارتباط نمونه‌های آزمون با یکدیگر ابتدا ۲۰ نفر

جدول ۱ - مقایسه میانگین متغیرهای مورد بررسی در دو گروه شاهد و پیش‌دارو در ۸ تا ۱۲ ساعت و نیم ساعت قبل و پس از آنژیوگرافی

سطح معنی‌داری	پیش‌دارو (۲۰ نفر)	شاهد (۲۰ نفر)	گروه	
			متغیر مورد نظر	متغیرهای مورد بررسی
۰/۹۴۷	۲۳/۹۲±۱۲۷/۲۵	۱۸/۶۴±۱۲۸/۵	نیم ساعت قبل	فشارخون سیستولیک (میلی‌مترجیوه)
۰/۸۵۵	۲۷/۰۷±۱۳۲/۲۵	۱۹/۲۹±۱۳۲/۷۵	۱۲-۸ ساعت قبل	
۰/۹۹۴	۱۹/۸۷±۱۲۴/۳۵	۱۹/۶۴±۱۲۴/۴	پس از آنژیوگرافی	
۰/۴۲۲	۱۲/۴۱±۷۹	۱۰/۲۵±۸۳/۵	نیم ساعت قبل	
۰/۲۲۴	۱۷/۱۲±۸۲/۵	۱۱/۵۷±۸۶/۲۵	۱۲-۸ ساعت قبل	فشارخون دیاستولیک (میلی‌مترجیوه)
۰/۵۰۰	۱۳/۶۷±۸۰/۷	۱۱/۷۸±۸۳/۴۵	پس از آنژیوگرافی	
۰/۸۲۹	۱۱/۲۵±۶۴/۴	۱۱/۳۳±۶۷/۸۵	نیم ساعت قبل	
۰/۳۴	۱۱/۸۱±۶۷	۸/۱۹±۶۶/۳۳	۱۲-۸ ساعت قبل	
۰/۸۱۳	۱۰/۷۴±۶۶/۲۵	۹/۱۱±۶۵/۵	پس از آنژیوگرافی	تعداد نبض
۰/۲۹۸	۵/۸۶±۲۲/۷۵	۵/۸۶±۲۲/۷۵	نیم ساعت قبل	
۱	۵/۶±۲۱/۵۵	۴/۸۴±۲۳/۳	۱۲-۸ ساعت قبل	
۰/۵۲۱	۵/۴۵±۲۱/۶	۴/۲۲±۲۰/۶	پس از آنژیوگرافی	

جدول ۲ - مقایسه میانگین متغیرهای حین آنژیوگرافی در دو گروه شاهد و پیش‌دارو

سطح معنی‌داری	پیش‌دارو (۲۰ نفر)	شاهد (۲۰ نفر)	گروه	
			متغیر مورد بررسی	متغیرهای مورد بررسی
۰/۲۱	۲۴/۹۴±۱۵۲/۵	۱۶/۶۵±۱۴۳/۹۵	فشار خون سیستولیک	
۰/۰۰۰	۱۴/۸۵±۹۶/۲۵	۸/۷۷±۸۰/۷۵	فشار خون دیاستولیک	
۰/۵۳۰	۱۱/۱۳±۶۹/۲۰	۱۰/۲۸±۷۱/۳۵	تعداد نبض	
۰/۷۸۵	۴/۶۱±۲۱/۱۵	۴/۵۸±۲۱/۵۵	تعداد تنفس	
۰/۹۱۵	۲۲/۸۶±۱۴۴	۳۴/۹۸±۱۴۵	فشار سیستولیک بطن چپ	
۰/۲۶۸	۲۲/۲±۱۸۷	۲۰/۵۲±۱۴۸/۵	فشار سیستولیک آورت	
۰/۳۴۲	۶/۹۹±۱۸/۷	۷/۳۳±۱۶/۱۵	فشار انتهایی دیاستولیک بطن چپ	
۰/۱۰۴	۷/۲۵±۷۸/۲۵	۷/۳۲±۸۳	فشار دیاستولیک آورت	

* بحث و نتیجه‌گیری :

پیش‌دارو پایین‌تر است. اغلب بیماران تحت کاتتریزاسیون قلبی، سابقه بیماری قلبی دارند و داروهای مختلفی از قبیل بتابلوکرها و داروهای پایین‌آورنده فشار خون دریافت می‌کنند؛ بنابراین پاسخ‌های فیزیولوژیک به وسیله این داروها بیش‌تر تحت تأثیر قرار می‌گیرد.^(۱)

این مطالعه نشان داد که متغیرهای گردش خون به جز فشار خون دیاستولیک در حین آنژیوگرافی در بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر و بیماران دریافت‌کننده پیش‌دارو اختلاف معنی‌دار آماری نشان نمی‌دهد و فشار خون دیاستولیک نیز در گروه شاهد نسبت به گروه

خود منوط به بررسی دقیق بیماران است) تا از این نظر همه بیماران تحت دارودرمانی بی مورد قرار نگیرند.

* مراجع :

1. Braunwald E. Text book of heart disease. 6 ed, Philadelphia, W B Saunders, 2001, 387-41
2. Bashore et al. ACC / SCA and clinical expertconsens us document catheterization labratory standards. J ACC 2001; 3(8): 1-35
3. Luckman, Sorenson. Medical surgical nursing. Philadelphia, W B Saunders, 1996, 412
4. Smith AF, Pittaway. Premedication for anxiety in adult day surgery. <http://www.cochranecconsumer.com> 2003, 3:14
5. Bexendale lynn M. Pathophysiology of coronary artery disease. Nurs Clin North Am 2000; 20(20): 143-52
6. Heikkil A, Paunonen M, Laippala P, Virtanen V. Nurses ability to patients' fears related coronary arteriography. A N J 1998; 28(2): 32-9
7. Turton M, Deegan T, Coulshed N. Plasma catecholamine levels and cardiac catheterization. B H J 1998; 1308
8. Preoperative preparation continued (editorial); <http://www.neda.ox.ac.uk> 1997; 10:8
9. Underhill S et al. Cardiac nursing. 4th ed, Lippencot, 2000, 213
10. Bally K, Campbell D, Chesnick K et al. Effects of patient-controlled music therapy during coronary angiography on procedural pain and anxiety disstres syndrom. C C N 2003; 23 (2): 51
11. wallac J Wallace. The effect of music intervention on anxiety in the patient waiting for cardiac catheterization. I C C N 2001; 17(1): 280
12. Puopolo R, Cordasco J. Intraoperative progress reports to families of surgical client: a missd opportunity; Canadian Operating Room Nursing Journal 1999; 5:27 available From: URL: <http://www.ornac.ca/articles>

در مطالعه حاضر متغیرها در هر دو گروه در حین آنژیوگرافی نسبت به قبل و پس از آنژیوگرافی افزایش معنی‌داری را نشان داد که بیان‌گر این است که افراد، پیش‌ترین میزان اضطراب را در حین آنژیوگرافی تجربه می‌کنند.

تحقیق بلی و همکاران نشان داد که اضطراب در اثر فعالیت سیستم اعصاب سمپاتیک باعث افزایش ضربان قلب، فشار خون و بروز ده قلبی می‌شود و زمانی که بیماران مضطربند یا ناراحتی بیش‌تری را تجربه می‌کنند، پاسخ فیزیولوژیک همراه با افزایش ضربان قلب و فشار خون می‌تواند ایجاد شود.^(۱۰) لذا به نظر می‌رسد در این پژوهش بیماران پیش‌ترین اضطراب را در حین آنژیوگرافی تجربه کرده‌اند.

در تحقیقی که با هدف تأثیر موزیک درمانی در حین آنژیوگرافی بر روی درد و اضطراب بیماران انجام شد، نتایج نشان داد که میانگین ضربان قلب و فشار خون سیستولیک در حین آنژیوگرافی بعد از وارد کردن شیت (Sheat) به نقطه اوج خود می‌رسد و پس از آنژیوگرافی به حد پایه خود قبل از آنژیوگرافی برمی‌گردد.^(۱۱)

مطالعه پاپلو و کوردسو نشان داد زمانی که فرد با یک موقعیت تنفس‌زا روبرو می‌شود دچار تپش قلب می‌شود.^(۱۲) بنابراین در این مطالعه به نظر می‌رسد که آنژیوگرافی به عنوان یک عامل استرس‌زا برای بیماران باعث افزایش فعالیت سمپاتیک و در نتیجه افزایش ضربان قلب شده است.

به طور کلی در این مطالعه، در مقایسه چهار مرحله اندازه‌گیری متغیرهای گرددش خون (۸ تا ۱۲ و نیم ساعت قبل، حین و پس از آنژیوگرافی) در بین دو گروه شاهد و پیش‌دارو در اغلب موارد از نظر آماری اختلاف معنی‌داری وجود نداشت. بنابراین فرضیه پژوهش مبنی بر این که تغییرات علائم گرددش خون در بیماران تحت آنژیوگرافی عروق کرونر که پیش‌دارو دریافت می‌کنند با گروه شاهد یکسان است، مورد تأیید قرار می‌گیرد و توصیه می‌شود قبل از چنین روش‌های تهاجمی در صورت نیاز بیماران، پیش‌دارو تجویز گردد (که این نیز